

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoCsp/17/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121320681
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:6121320681.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom Trenčín, ul.1. mája 173/11, IČO: 47 234 679, proti žalovanému: O. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., O. XXXX/X, občan SR, o zaplatenie 8.440,36 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 19. novembra 2021 č. k. 18Csp/103/2021-94, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalobcovi voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Okresný súd Nové Zámky (ako súd prvej inštancie alebo prvoinstančný súd v zmysle § 12 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom z 19.novembra 2021 č. k. 18Csp/103/2021-94 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 9.418,46 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.440,36 eur od 13.02.2021 do zaplatenia, do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

1.2. O trovách konania rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške trov konania súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2.1. Rozhodnutie vo veci samej (v merite) právne odôvodnil podľa ustanovení § 52 ods.1, § 53 ods. 1 až 3, ods. 5 a 9, § 54 ods. 1, 2, § 517 ods. 2, § 565 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 4 a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy, 1 ods. 2 prvá veta, § 1 ods. 3 písm. f/, § 11 ods. 1 písm. d/, § 24 ods. 1 a § 25f ods. 6 zák. č. zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, 10 ods. 3, § 14 ods. 3 zák. č. 307/2016 Z. z. a § 290 CSP.

2.2. Výrok o náhrade trov konania oprel o ustanovenia § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

3.1. V odôvodnení rozsudku poukázal na to, že žalobca sa v upomínacom konaní žalobou doručenou na Okresný súd Banská Bystrica dňa 04.05.2021 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 8.440,36 eur s príslušenstvom a trovy konania.

3.2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom - spotrebiteľom dňa 19.06.2019 Úverovú zmluvu č. 4906028489 (ďalej len „ÚZ“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „ÚZP“). Predmetom ÚZ

bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 8890 Eur zo strany žalobcu. Žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v 96 pravidelných mesačných splátkach po 159,99 Eur. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácal. Napriek opakovaným upozoreniam dlžné splátky nedoplatil, a teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy dňa 28.01.2021 pristúpil k zosplatneniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovaného na splatenie celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalobca poskytol žalovanému lehotu 15 dní na splnenie povinností, žalovaný v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradil, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatňuje v žalobe aj zákonné úroky z omeškania. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si žalobca uplatňuje vo výške 5 % ročne bola stanovená nasledovne: základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t. j. ku dňu 13.02.2021 navýšená o 5 percentuálnych bodov.

3.3. Pred podaním žaloby vyzval žalobca listom zo 17.02.2021 žalovaného na zaplatenie aktuálne dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba, a teda žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním tohto návrhu. Žalobca v tomto bode návrhu odkazuje na prílohu, v ktorej je uvedený prehľad splátok a úhrad (splátkový kalendár). Žalovaný ku dňu podania žaloby celkovo uhradil sumu 1458,32 Eur. Ako vyplýva z prehľadu splátok a úhrad, žalobca eviduje voči žalovanému dlh vo výške 9418,46 Eur, ktorý pozostáva z nasledovných položiek: Istina vo výške 144,24 Eur, táto suma predstavuje istinu 9.-12. Splátky spolu vo výške 144,24 Eur, úrok vo výške 978,10 Eur, táto suma predstavuje úrok 9.-12. Splátky spolu vo výške 978,10 Eur, zosplatnená istina vo výške 8296,12 Eur, táto suma predstavuje len istinu splátok po zosplatnení za 13.-96. Splátky spolu vo výške 8296,12 Eur.

4. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 20.05.2021 v uvedenej veci platobný rozkaz spisová značka 40Up 407/2021, ktorým žalobcovi vyhovel v plnom rozsahu.

5.1. Voči uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný na Okresný súd Banská Bystrica odpor z dôvodu, že Platobný rozkaz je v rozpore s ustanovením § 172 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka.. Zmluva uzavretá medzi žalovaným a žalobcom je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle Občianskeho zákonníka a Zákona o ochrane spotrebiteľa., obsahuje však zmluvné dojednania, ktoré sú pre rozpor s viacerými ustanoveniami zákona a s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka a sú neplatné, pretože dohoda o výške úrokov musí byť v súlade a § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009). Z internetovej stránky NBS je zrejmé, že úrokové miery podobného úveru pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov (96 mesačných splátok) v mesiaci 6/2019 boli vo výške 6,79 % p.a. Z toho je podľa názoru žalovaného zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi žalobcom a žalovaným vo výške 14,98 % p.a. viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Žalovaný má za to, že v danom prípade ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi, preto by mala byť s poukazom na ust. § 39 OZ zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom. V týchto súvislostiach žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1 MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.09.2013 sp. zn. 3Co/151/2013 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014, rozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 16.09.2019 sp. zn. 5Csp/67/2019.

5.2. Uviedol, že v tomto prípade ročná sadzba úroku dohodnutého medzi žalobcom a žalovaným predstavuje 220,62 % z ročnej miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami, takže o 120,62 % prevyšuje miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Podľa názoru žalovaného v zmluve chýba obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ, a síce doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie vyžaduje presnú špecifikáciu, či je zmluva uzatvorená na dobu neurčitú, alebo na dobu určitú, v tom prípade je potrebné uviesť presnú dobu trvania zmluvy. Je pritom nevyhnutné, aby údaj o dobe trvania zmluvy bol uvedený priamo v samotnej spotrebiteľskej zmluve, teda na listine na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. d/ ZoSÚ bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom dotknuté ustanovenie rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Aj napriek skutočnosti, že Zmluva v časti ZÁKONNÉ INFORMÁCIE K VAŠEJ ZMLUVE bod 8) obsahuje dojednanie o dobe trvania

Zmluvy o úvere z karty a Zmluvy o platobných službách, čo sa však podľa názoru žalovaného nedá stotožniť aj s dojednaním doby trvania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný má za to, že v Zmluve absentuje obligatórna náležitosť a takýto spotrebiteľský úver by mal byť považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca by tak mal mať nárok len na vrátenie požičanej istiny.

5.3. Platobný rozkaz znie na plnenie, ktorého splatnosť ešte v súlade so zmluvou a so zákonom nenastala, preto žalovaný nesúhlasí s uplatnením práva na vyhlásenie splatnosti celej pohľadávky. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ sleduje, aby dodávateľ pri neplnení povinnosti spotrebiteľom dosiahol splatnosť celej pohľadávky. Samotné ustanovenie § 565 OZ umožňuje, aby v prípade ak ide o plnenie v splátkach, veriteľ požiadal dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Lehota 15 dní začína plynúť nasledujúci deň potom, čo dodávateľovi vzniklo právo podľa § 565 OZ, t. j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (v súlade s § 122 ods. 1 OZ). Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ je teda podľa názoru žalovaného podmienená tým, že dodávateľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije a uplatnil ho najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. V opačnom prípade je uplatnenie tohto práva neúčinné. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ sa spotrebiteľ dostal do omeškania so zaplatením splátky, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 OZ, teda predčasne zosplatiť úver, najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (to znamená, že nie skôr), pričom zároveň súčasne musí upozorniť spotrebiteľa, že si toto právo uplatní („súčasne“ znamená, vtedy keď veriteľ uplatňuje právo podľa § 565 po uplynutí najmenej 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky).

5.4. Žalobca listom „Výzva k splateniu celého úveru“ zo dňa 28.01.2021 vyzval žalovaného k splateniu celého úveru čerpaného na základe zmluvy o úvere a nie len k úhrade omeškaných splátok. Žalobca tak vytvoril dojem, že žalovaný má do 15 dní uhradiť celý zostatok úveru vo výške 9.595,86 EUR, teda že už mimoriadna splatnosť úveru nastala, čo vylučuje, že by splatnosť úveru ešte len v budúcnosti nastať mala. Zo samotnej žaloby, ani z predložených listinných dôkazov, podľa názoru žalovaného nevyplýva, že veriteľ (resp. žalobca) dodržal povinnosť upozorniť dlžníka na možnosť predčasného zosplatenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní a uplatnil ho najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Žalobca k tvrdeniu v Návrhu na vydanie platobného rozkazu, že žalovaného vyzval k splneniu dluhu, nepredložil žiadny dôkaz, ktorým by svoje tvrdenie preukázal, teda neuniesol dôkazné bremeno. Žalovaný má za to, že takýto úkon, keď veriteľ bez upozornenia v stanovenej lehote vyhlásil úver splatným, by nemal mať za následok, že úver poskytnutý žalovanému sa stal predčasne splatným, a teda nenastala splatnosť môjho záväzku v súlade so zmluvou a so zákonom. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ okrem dôsledkov vyplývajúcich z dôvodovej správy sleduje, aby dodávateľ pri neplnení povinnosti spotrebiteľom dosiahol splatnosť celej pohľadávky. Žalovaný je toho názoru, že žalobca má nárok len na úhradu omeškania so splácaním žalovaného. Prevyšujúcu časť žaloby by podľa jeho názoru mal v takomto prípade konajúci súd zamietnuť z dôvodu, že sa jedná o nárok, ktorý je v zjavnom rozpore s právnymi predpismi (nakolko v čase podania žaloby splatnosť splátok ešte nenastala). Uviedol, že podáva týmto sťažnosť proti výroku II. o trovách konania, pretože sú nedôvodné, sú v rozpore s dobrými mravmi a v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a úniou právom. Nie je povinný nahradiť trovy konania tomu, kto koná nekal, kto žiada bezdôvodné obohatenie a úžeru. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhuje, aby bol napadnutý platobný rozkaz zrušený, aby súd po vykonanom dokazovaní vydal rozsudok, v ktorom určí, že dohoda o výške úroku je absolútne neplatná, alternatívne, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je bezúročný a bez poplatkov a zaviazal žalovaného na úhradu len tej ktorej omeškanej splátky z dôvodu, že úver sa ešte nestal splatným vzhľadom na to, že nedošlo k platnému zosplateniu úveru, a vo zvyšku žalobu zamietol, a aby konajúci súd zaviazal žalobcu na úhradu trov konania.

6. Vo vyjadrení k odporu právny zástupca žalobcu uviedol, že právny názor žalovaného o neplatnosti časti právneho úkonu pre rozpor odplaty (úroku) s dobrými mravmi nie je správny a nemá oporu v ustanoveniach právneho poriadku SR. Výška maximálnej odplaty v spotrebiteľských úverových zmluvách bola stanovená právnym predpisom ku dňu 19.06.2019 ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a ustanovením § 1 ods. 4 Nariadenia vlády SR 87/1995 Z. z., S ohľadom na uvedené, maximálnu výšku odplaty upravuje zákonné ustanovenie konkrétnou číselnou hodnotou (2x 8,39 =

16,78%) a táto hodnota odplaty nebola prekročená zmluvnými dojednaniami v úverovej zmluve (úroková sadzba 14,98%), a teda čo je v súlade so zákonom, musí byť v súlade s dobrými mravmi. Uviedol ďalej, že žalobca dobu trvania zmluvy vymedzil dátumom prvej splátky - 08.08.2019 a dobou trvania 96 mesiacov, a teda žalobca má za to, že zmluva obsahuje uvedený údaj. Poukázal na výzvu, ktorú adresoval žalovanému dňa 19.11.2020 a upozornil ho na možnosť zosplatnenia budúcich splátok. S ohľadom na uvedené žalobca upriamuje pozornosť na skutočnosť, že strata výhody splátok je dohodnutá v úverovej zmluve a pred samotným zosplatnením zo dňa 28.01.2021 bol žalovaný na túto možnosť upozornený.

7. Okresný súd Banská Bystrica podaním zo dňa 26.07.2021 postúpil vec na prejednanie súlade s § 10 ods. 3, resp. súlade s § 14 ods. 3 zákona číslo 307/2016 Z. z. Okresnému súdu Nové Zámky.

8.1. Okresný súd Nové Zámky po vykonaní dokazovania z hľadiska skutkového stavu, vychádzajúc zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.06.2019 číslo 49060284895000, považoval za preukázané, že medzi žalobcom - spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe, ktorej žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 8.890 eur. Výška mesačnej splátky bola dohodnutá sumou 159,99 eur, počet splátok bol uvedený 96. Ročná úroková sadzba bola uvedená vo výške 14,98 %, ročná priemerná miera nákladov bola uvedená vo výške 16,1 %. Jednotlivé splátky sú podľa bodu 39 splatné vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci. Dátum prvej splátky je uvedený dňom 08.08.2019. Podmienky zosplatnenia úveru sú uvedené v Hlave 6 §2 Úverových podmienok žalobcu.

8.2. Z výzvy zo dňa 19.11.2020 mal súd preukázané, že žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžných splátok vo výške 331,98 eur a upozornil ho na možné zosplatnenie celého dlhu.

8.3. Z výzvy k splateniu celého úveru zo dňa 28.01.2021 mal súd preukázané, že žalobca vyzval žalovaného k zaplateniu dlžnej sumy vo výške 9.595,86 eur do 15 dní odo dňa odoslania výzvy. Výzva bola daná na poštovú prepravu dňa 29.01.2021, doručenie výzvy žalovanému súd preukázané nemal.

8.4. Z výpisu čerpania splátok a úhrad mal súd preukázané, že žalovaný čerpal úver vo výške 8.890 eur dňa 24.06.2019. Posledná splátka vo výške 10 eur bola uhradená dňa 09.12.2020, žalovaný celkovo uhradil 1.458,32 eur. Žalovaný neuhradil už ôsmu splátku splatnú dňa 15.03.2020.

8.5. Podľa internetovej stránky Ministerstva financií SR bola v prvom štvrtroku roku 2019, teda v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere výška RPMN pre spotrebiteľské úvery nad 5 do 10 rokov vo výške 8,39%.

9.1. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie konštatoval, že zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným obsahuje všetky náležitosti zmluvy uvádzané v § 9 ods. 1 písm. a/ až z/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, teda ku dňu 19.06.2019. Je v nej riadne uvedená výška úveru, výška a termín splátok a úroková sadzba. Poznamenal, že žalovaný vo svojich písomných podaniach nepoukázal na konkrétne nedostatky zmluvy o spotrebiteľskom úvere (s výnimkou doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere) ktoré namietal. Súd zmluvu preskúmal a nezistil žiadne ustanovenia, ktoré by porušovali platné právne predpisy v oblasti spotrebiteľského práva.

9.2. Podľa názoru súdu je za situácie, keď je v zmluve uvedený dátum prvej splátky a počet splátok veľmi jednoduché aj pre bežného spotrebiteľa vypočítať dobu trvania zmluvy. Pre žalovaného, ktorý vo veci podal precízne zdôvodnený odpor a ďalšie písomné vyjadrenie nemohol byť výpočet doby, na ktorý je zmluva uzavretá problematický, preto považoval za nedôvodné námietky žalovaného, podľa ktorých spotrebiteľská zmluva neobsahuje náležitosti požadované zákonom.

9.3. Konštatoval tiež, že ročná priemerná miera nákladov bola v zmluve riadne uvedená a korešponduje s RPMN na stránkach Ministerstva financií Slovenskej republiky v danom období, s prihliadnutím na § 1 ods. 4 a § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR číslo 87/1995 Z. z. Námietky žalobcu o vysokej úrokovej sadzbe v zmluve o spotrebiteľskom úvere nepovažoval za dôvodné, celková odplata vyjadrená RPMN, ktorá je v zmluve riadne uvedená neprekračovala najvyššiu prípustnú odplatu za poskytnutie úveru v čase podpisu zmluvy.

10. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžných splátok výzvou zo dňa 19.11.2020, ktorá bola preukázateľne daná na poštovú prepravu dňa 19.11.2020, v deň spísania výzvy bol žalovaný nepochybne v omeškaní so splácaním splátok (nezaplatil už ôsmu splátku splatnú dňa 15.03.2020), povinnosť žalobcu uvedenú v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka si teda žalobca splnil. Výzva k splateniu celého úveru zo dňa 28.01.2021 bola adresovaná žalovanému po nezaplatení splátky splatnej dňa 15.01.2021. Úverové podmienky žalobcu možnosť zosplatenia úveru obsahovali. Súd bol toho názoru, že k zosplateniu úveru došlo v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

11.1. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že nemal preukázané okolnosti uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy. Žalovaný len veľmi všeobecne konštatoval, že nemal možnosť meniť resp. inak dohodnúť jednotlivé ustanovenia vopred pripravenej zmluvy, toto svoje tvrdenie nijako nepreukázal. Podľa názoru súdu žalovanému nič nebránilo vyjednávať o výške úveru, úrokovej sadzbe, výške splátok, počte splátok a RPMN, ak by nebol pri rokovaní o týchto náležitostiach zmluvy úspešný, zmluvu nemusel podpisovať. Ešte raz konštatoval, že žalovaný vypracoval precízne odôvodnený odpor a písomné vyjadrenie vo veci, citoval judikatúru vyšších súdov - je teda možné rozumne predpokladať, že žalovaný pozná právne predpisy týkajúce sa spotrebiteľského práva a mal sa nimi riadiť už pri uzatváraní zmluvy. Zdôraznil, že ochrana spotrebiteľa nemôže byť bezbrehá, ak si spotrebiteľ zoberie úver, musí si byť vedomý svojej povinnosti úver zaplatiť a zaplatiť aj príslušenstvo úveru, na ktorom sa dohodol.

11.2. Pretože súd nezistil žiadne nedostatky v zmluve o spotrebiteľskom úvere, RPMN uvedenú v zmluve považuje za uvedenú v súlade so zákonom a úver, ktorý žalobca poskytol žalovanému považuje za splatný, žalobe čo do istiny v plnom rozsahu vyhovel.

11.3. Úroky z omeškania uplatnené v žalobe boli uplatnené čo do výšky úroku z omeškania, z dlžnej sumy a času kedy sa žalovaný dostal do omeškania správne, preto žalobe vyhovel aj v tejto časti.

12. O nároku na trovy konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP s prihliadnutím na § 262 ods. 1 CSP, a keďže žalobca mal vo veci plný úspech, súd mu preto priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

13.1. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie s poukazom na ustanovenia § 359, § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ a ods. 2 CSP, konštatujúc, že s rozhodnutím a argumentmi súdu prvej inštancie sa nestotožňuje a rozsudok považuje v celom rozsahu za nesprávny, nesúhlasí s ním z dôvodu, že nie náležite odôvodnený, dôvody rozhodnutia nie sú dostatočne vysvetlené a sú neúplné. Okresný súd nezistil zákonným spôsobom skutkový stav veci, rozsudok je nepreskúmateľný a je založený na nesprávnom právnom posúdení veci.

13.2. Žalovaný je toho názoru, že zmluvné dojednania sú pre rozpor s viacerými ustanoveniami zákona a dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. Poukázal na to, že okresný súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru (odôvodnenie rozhodnutia bod 37 a 38), že zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona číslo 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie k námietke žalovaného, že dojednaný úrok je v rozpore s dobrými mravmi v odôvodnení rozhodnutia (bod číslo 42) uvádza, citujem: „Podľa názoru súdu žalovanému nič nebránilo vyjednávať výška úveru, úrokovej sadzbe, výške splátok, počte splátok RPMN, ak by nebol pri rokovaní o týchto náležitostiach zmluvy úspešný, zmluvu nemusel podpisovať. Súd ešte raz konštatuje, že žalovaný vypracoval precízne odôvodnený odpor a písomné vyjadrenie vo veci, citoval judikatúru vyšších súdov - je teda možné rozumne predpokladať, že žalovaný pozná právne predpisy týkajúce sa spotrebiteľského práva a mal sa nimi riadiť už pri uzatváraní zmluvy“. Je zrejmé, že okresný súd sa nezaoberal námietkou žalovaného, že v danom prípade ide o neprimerane vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi, preto by mala byť s poukazom na ustanovenie § 39 OZ zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom. Okresný súd vzal na zreteľ len na ust. § 53 ods. 6 OZ, ktorý v čase uzatvorenia zmluvy o úvere odkazoval čo do výšky a odplaty a maximálnej výšky odplaty na vykonávací predpis, a to Nariadenie vlády číslo 87/1995 Z. z. v platnom znení.

13.3. Žalovaný je toho názoru, že v tomto prípade ide o neprimerane vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi, preto by mala byť zmluva v časti odplaty neplatným právnym úkonom. Skutočnosť, že uplatňované úroky zo zmluvy sú v rozpore s dobrými mravmi nemôže zmeniť

ani prípadné tvrdenie súdu prvej inštancie, že žalovaný bol riadne oboznámený so všetkými parametrami uvedenej zmluvy, pričom tieto nerozporoval, ale akceptoval ich. K uvedenému si dovolil dať do pozornosti odvolaciemu súdu, že je toho názoru, že tvrdenia súdu, že vzhľadom na skutočnosť, že podal precízne odôvodnený odpor a písomné vyjadrenie vo veci a že poznal právne predpisy týkajúce sa spotrebiteľského práva a mal sa nimi riadiť už pri uzatváraní zmluvy, sa javí, že súd prvej inštancie, akoby nepredpokladal, že veriteľ, ktorého hlavnou podnikateľskou činnosťou je poskytovanie úverov za účelom vytvárania zisku, je povinný podnikáť v súlade s právnymi predpismi týkajúcimi sa spotrebiteľského práva, a teda sa javí, že je možné rozumne predpokladať, že rozsah právneho povedomia v danej oblasti je u veriteľa na ďaleko vyššej úrovni, ako u spotrebiteľa.

14.1. Žalovaný má za to, že ochranu veriteľa, ktorý podľa jeho názoru poskytuje úvery za neprimerane vysoké úroky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi, nie je možné preniesť na ťarchu spotrebiteľa, ktorý na takúto dohodu pristúpil z dôvodu, že potreboval úver získať. Je zrejmé, že ak by žalovaný v čase požiadania o úvere odmietol podpísať zmluvu tak, ako mu žalobca predložil, nebol by úver čerpal, čím by nezískal finančné prostriedky, ktoré v tom čase súrne potreboval. Žalovaný už vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zo dňa 04.10.2021 uviedol, že žalobca ako veriteľ pri uzatváraní zmluvy o úvere používa formulárové dokumenty, ktorých obsah nemal možnosť spotrebiteľ ovplyvniť. Takto bolo aj v tomto prípade. Zamestnanec žalobcu mu predložil formulárové dokumenty na podpis, pričom nemal možnosť ovplyvniť akékoľvek zmluvné dojednania, ani nebol zamestnancom žalobcu oboznámený s možnosťou rokovať o výška úrokovej sadzby. Z jeho pohľadu je logické, že spotrebiteľ žiada veriteľa o poskytnutie úveru včas, keď tento potrebuje takto bolo aj v jeho prípade.

14.2. V predmetnej zmluve ročná sadzba úroku dohodnutého medzi žalobcom a žalovaným predstavuje 231,94 % ročnej miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami, takže o 131,94 % prevyšuje miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Vzhľadom na vyššie uvedené je žalovaný toho názoru, že okresný súd mal považovať dohodu výšku úrokov za absolútne neplatnú v zmysle § 41 Občianskeho zákonníka. Žalovaný tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove spisová značka 7Co/132/2008 zo dňa 21.01.2019 a to bod 17 až 24 odôvodnenia rozsudku. Poukazuje tiež na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici spisová značka 15 Co/276/2018 zo dňa 13.03.2019 z odôvodnenia ktorého citoval bod 24 a poukázal aj na rozsudok Okresného súdu Humenné spisová značka 9 Csp/130/2019 zo dňa 02.07.2020, z odôvodnenia ktorého citoval body 33 až 36.

14.3. Žalovaný je toho názoru, že neprimerane vysoké úroky dojednané v zmluve o spotrebiteľskom úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania sa a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvykle určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov. Žalovaný je toho názoru, že nie je možné preniesť na ťarchu spotrebiteľa skutočnosť, že veriteľ poskytne dlžníkovi úver s úrokovou sadzbou, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, ale tým, že dlžník k zmluve o úvere pristúpi, je možné považovať výšku úroku, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvykle určenú za primeranú a súladnú s mravným princípom spoločenského poriadku.

15.1. Žalovaný nesúhlasí s rozhodnutím súdu, že vyhlásenie predčasnej splatnosti je plne v súlade so zákonom ako i zmluvným dojednaním a poukazujúc na ustanovenie § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka konštatoval, že okresný súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že k zosplateniu úveru došlo v súlade vyššie citovanými ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Je toho názoru, že okresný súd riadne neodôvodnil takéto rozhodnutie, keď len v bode 40 odôvodnenia rozhodnutia konštatoval, že „Úverové podmienky žalobcu možnosť zosplatenia úveru obsahovali“. Žalovanému nie je zrejmé, z ktorého zmluvného dojednania súd prvej inštancie pri rozhodnutí vychádzal, a či riadne preskúmal, že takéto dojednanie, ktoré priznáva účastníkovi konania nárok na uplatnenie práva vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru je v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

15.2. Vzhľadom na uvedené žalovaný považuje rozhodnutie okresného súdu, že zo strany žalobcu došlo k platnému splateniu úveru, za nepreskúmateľné. K rozhodnutiu Okresného súdu, že zmluva obsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia bod 36 a 37 nesprávne uviedol, akým spôsobom dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky náležitosti zmluvy uvádzané v § 9 ods. 1 písmena a/ až z/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom

ku dňu uzavretia zmluvy, teda ku dňu 19.06.2019. Okresný súd v bode 38 odvodnenia rozhodnutia konštatuje: „Podľa názoru súdu je zo situácie, keď je v zmluve uvedený dátum prvej splátky a počet splátok veľmi jednoduché aj pre bežného spotrebiteľa vypočítať dobu trvania zmluvy“...

15.3. Okresný súd sa podľa názoru žalovaného nedostatočne vysporiadal s námietkou žalovaného, že zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.. Žalovaný je toho názoru, že dotknuté ustanovenie vyžaduje presnú špecifikáciu, či je zmluva uzatvorená na dobu neurčitú, alebo na dobu určitú. Žalovaný nenamietal, že v zmluve absentuje termín konečnej splatnosti úveru, ale že zmluva neobsahuje dojednanie dobu trvania zmluvy. Žalovaný má za to, že doba trvania zmluvy sa nemusí stotožňovať s termínom konečnej splatnosti úveru. Preto pokiaľ v zmysle zákona veriteľ priamo v zmluve nestanovil jednoznačne dobu trvania zmluvy, zákonodarca zrejme nepredpokladal, že je povinnosťou spotrebiteľa predpokladať, že by sa dátum prvej splátky s pripočítaním počtu splátok úveru mal stotožňovať s dobou trvania zmluvy. Na základe vyššie uvedeného je žalovaný toho názoru, že zmluva o úvere neobsahuje vyššie uvedené obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. d/ zákona číslo 129/2010 Z. z..

16. K povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu všetkých účelne vynaložených trov v konaní odvolateľ poznamenal, že nesúhlasí s priznaním nároku žalobcu na úhradu trov konania v plnom rozsahu. Z rozhodnutia okresného súdu sa javí, že je nedostatočne odôvodnené, čím konajúci súd porušil jeho základné právo na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods.1 Ústavy SR. Keďže podstatu odôvodnenia súdneho rozhodnutia tvoria argumenty, ktorým súd podopiera svoj záver, požiadavky na odôvodnenie súdneho rozhodnutia sú vlastne požiadavkami na argumentáciu v odôvodnení súdneho rozhodnutia. Zdôraznil, že ide o pravidlá argumentácie, ktoré by malo dodržať v zásade každé rozhodnutie všeobecného súdu. Európsky súd a európske ústavné sudy, vrátane Ústavného súdu SR vo svojej rozhodovacej činnosti stanovili viaceré požiadavky, ktoré musí spĺňať odôvodnenie súdneho rozhodnutia, respektíve argumentácia obsiahnutá v tomto odôvodnení. Nedodržanie týchto požiadaviek má mať za následok zrušenie súdneho rozhodnutia z dôvodu porušenie práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru a článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ktorého súčasťou je aj právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má žalovaný za to, že jeho odvolanie je dôvodné a žiada, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 18 Csp/103/2021 - 94 zo dňa 19.11.2022 (zrejme 19.11.2021 - pozn. odvolacieho súdu) zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa ďalšie konanie.

18. Žalobca sa písomne vyjadril k odvolaniu žalovaného, konštatujúc, že súhlasí s rozhodnutím súdu v celom rozsahu a stotožňuje sa s jeho právnymi názormi. Žalovaný v odvolaní uviedol rozpor vo veciach, s ktorými sa prvostupňový súd vysporiadal v súlade so zákonnými ustanoveniami ešte v odôvodnení v rozhodnutí. Na základe tejto skutočnosti žalobca súhlasí s rozhodnutím prvostupňového súdu.

19. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou - žalovaným, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom podaného odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby jeho zopakovania alebo doplnenia (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia rozsudok súdu prvej inštancie ako vo výroku o veci samej i výroku o náhrade trov konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20.1. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

20.2. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

21. Ustanovením § 387 ods. 2 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

22. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

23. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (§ 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), ktoré strana môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 379 CSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

24. Súčasťou obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) je aj právo účastníka konania na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia (napr. II. ÚS 209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 206/07), t. j. na také odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07). Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka konania na spravodlivý proces (m. m. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Rovnako Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) pripomenul, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (B. proti Španielsku z 21. januára 1999). Judikatúra ESLP nevyžaduje, aby v odôvodnení rozhodnutia bola daná odpoveď na každý argument strany. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (napr. C. proti Francúzsku z 19. februára 1998). Otázku, či súd splnil svoju povinnosť odôvodniť rozhodnutie vyplývajúcu z čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa záverov ESLP možno posúdiť len so zreteľom na okolnosti daného prípadu (F. H. proti Španielsku z 9. decembra 1994). Z práva na spravodlivý proces vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (G. proti Švajčiarsku z 29. apríla 1993, II. ÚS 410/06).

25. Do základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a s navrhovaním a hodnotením dôkazov; za porušenie tohto základného práva teda nemožno považovať neúspech v konaní pred všeobecným súdom (napr. I. ÚS 8/96, III. ÚS 197/02, III. ÚS 284/08).

26. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia (po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení) skutkový stav a po použití relevantných právnych noriem vo veci rozhodnú za

predpokladu, že skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a že neboli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. O arbitrárnosti (svojvôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom je možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (m. m. I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 352/06).

27.1. Súd prvej inštancie podľa zistenia odvolacieho súdu vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia vychádza z riadne zisteného skutkového stavu a je riadne odôvodnené v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

27.2. V odvolacom konaní odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali postupovať procesným postupom podľa § 389 CSP, a teda zrušenie napadnutého rozsudku ako to žiadal žalovaný v odvolaní. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie, že v danej veci prišlo k platnému uzavretiu úverovej zmluvy medzi žalobcom (ako veriteľom) a žalovaným (ako dlžníkom) a že uzavretá zmluva obsahuje všetky náležitosti uvedené v § 9 ods. 1 písm. a/ až z/ zák. č. 129/2010 Z. z. a k dobe trvania zmluvy poznamenal, že keď je v zmluve uvedený dátum prvej splátky a počet splátok, je veľmi jednoduché aj pre bežného spotrebiteľa vypočítať dobu trvania zmluvy.

28. Odvolací súd posudzujúc dôvodnosť podaného odvolania dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Odvolacia argumentácia žalovaného je, až na argumentáciu o nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku, prakticky totožná s jeho argumentáciou v podanom odpore proti Platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 20. mája 2021 sp. zn. 40ÚPp/407/2021 a je zameraná na nesprávne posúdenie neprimerane vysokých úrokov z úveru, preto by podľa žalovaného mala byť zmluva o úvere v tejto časti neplatná, lebo je v rozpore s dobrými mravmi; ďalej je zameraná na to, že nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru platnosti uzavretia úverovej zmluvy, a že zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. d/ zák. č. 129/2010 Z. z., keďže dotknuté ustanovenie vyžaduje presnú špecifikáciu, či je zmluva uzatvorená na dobu neurčitú, alebo na dobu určitú, pričom odvolateľ namietal aj to, že zmluva neobsahuje dojednanie doby trvania zmluvy.

29.1. Podľa § 9 ods. 2 písm. d/ zák. č. 129/2010 Z. z. platného a účinného v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

29.2. Dobu trvania zmluvy je treba vykladať ako dobu, na ktorú je zmluva uzatvorená. V predmetnej veci žalobca vymedzil dobu trvania zmluvy dátumom prvej splátky, t. j. 08.08.2019 a dobou 96 mesiacov, čo je v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z. a Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008, v ktorej je to náležitosť zmluvy „dĺžka trvania zmluvy o úvere“. V úvode všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z. sa uvádza, že „predložený návrh zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov je svojím obsahom úplnou transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Uplatňovaním tejto novej úpravy bude slovenský úverový trh zosúladený v rámci vnútorného trhu Spoločenstva, čo prispeje k posilneniu dôvery a právnej istoty spotrebiteľov a poskytovateľov spotrebiteľských úverov najmä pri cezhraničných transakciách“. V závere všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z. sa konštatuje, že predkladaným zákonom je Smernica transponovaná do slovenského právneho poriadku v plnom rozsahu. Vo všeobecnej časti dôvodovej správy k ustanoveniu § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. sa zdôrazňuje zásadný význam v ochrane spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, ktorý má dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať celkovú výšku, menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (v

zmluve musí byť zrozumiteľne uvedená, aká je celková výška a mena poskytnutého spotrebiteľského úveru, prípadne strop, do ktorého spotrebiteľ môže opakovane čerpať finančné prostriedky). Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere).

30.1. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie z dôvodov uvedených v odvolaní žalovaného dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne posúdil právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným založený Zmluvou o spotrebiteľskom úvere-účelový úver a revolvingový úver č. 4906028489 zo dňa 19.06.2019 ako spotrebiteľskú zmluvu, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., ktorej predmetom bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru zo strany žalobcu žalovanému vo výške 8.890 eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť peňažné prostriedky v 96 pravidelných mesačných splátkach po 159,99 eura, pričom dátum prvej splátky bol stanovený na 8.8.2019, úhrada nasledujúcich splátok bola dohodnutá na 15. deň v kalendárnom mesiaci, ročná roková sadzba bola stanovená vo výške 14,98 a RPMN bola vo výške 16,1 %. Súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, že zmluva, ktorú strany sporu uzavreli má povahu spotrebiteľskej zmluvy, a keďže jej predmetom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru poskytnutého veriteľom spotrebiteľovi, právny vzťah účastníkov zmluvy sa spravuje zákonom č. 129/2010 Z. z. a zmluva o spotrebiteľskom úvere musí spĺňať zákonom predpísané náležitosti uvedené v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré regulujú formálnu aj obsahovú stránku zmluvy a vzhľadom na zvýšený záujem na ochrane spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, je nedodržanie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere sankcionované ust. § 11 zákona č. 129/2010 Z. z., pričom konštatoval, že predmetná spotrebiteľská zmluva zákonom predpísané náležitosti obsahuje. Súd prvej inštancie správne poukázal na to, že ročná priemerná miera nákladov bola v zmluve riadne uvedená a že korešponduje s RPMN na stránkach Ministerstva financií Slovenskej republiky v danom období, a preto námietky žalobcu o vysokej úrokovej sadzbe v zmluve o spotrebiteľskom úvere nepovažoval za dôvodné, keďže celková odplata vyjadrená RPMN v zmluve neprekračovala najvyššiu prípustnú odplatu za poskytnutie úveru.

30.2. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

30.3. Podľa § 1 ods. 4 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

30.4. V Súhrnných informáciách o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 1. štvrtrok 2019 bola RPMN pri úveroch nad 5 do 10 rokov vo výške 8,39 %, takže dvojnásobok predstavoval 16,78 %, avšak v zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.06.2019 bola RPMN stanovená vo výške 16,1% a úroková sadzba bola stanovená vo výške 14,98 %, čo je v súlade so zákonom, a preto nemôže byť predmetná zmluva v tejto časti neplatná.

31. V konaní nebolo sporné a vyplývalo to aj z predloženého výpisu čerpania, že žalovaný čerpal sumu úveru vo výške 8.890 eur a žalobcovi zaplatil celkom sumu 1.458,32 eura. Žalovaný bol v omeškaní s úhradou svojho záväzku, preto bol žalobcom vyzvaný listom zo dňa 19.11.2020 na zaplatenie sumy 331,98 eura, ktorej odoslanie žalovanému preukázal žalobca Podacím hárkom podaným na pošte v Banskej Bystrici dňa 19.11.2020 a následne dňa 28.01.2021 žalobca vyzval žalovaného na splatenie celého zostatku úveru vo výške 9.595,86 eura, a to najneskôr do 15 dní od spísania výzvy. Úverové podmienky žalobcu v Hlave 6 § 2 obsahovali možnosť zosplatnenia úveru v prípade oneskorenia s platením aspoň troch splátok alebo s oneskorením s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace, preto ani námietka žalovaného v odvolaní, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru je neplatné a že je v rozpore so zákonom, nie je dôvodná.

32. Keďže odvolací súd, ktorý je rozsahom a dôvodmi odvolateľa viazaný, posudzoval správnosť napadnutých výrokov len vo vzťahu k žalovaným uvádzaným dôvodom, ktorý v odvolaní tvrdil, že rozsudkom súdu prvej inštancie bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces a rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, vo veci nebol úplne zistený skutkový stav veci, keďže súd sa nedostatočne vypořiadal s jeho námietkami a všetky neodôvodnil, dospel k záveru, že ani jeden z uvedených dôvodov nebol v konaní preukázaný, a podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie svoje rozhodnutie dostatočne skutkovo aj právne zdôvodnil, jeho rozhodnutie je preskúmateľné, rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu, vrátane správne výroku o náhrade trov konania, potvrdil.

33. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (§ 262 ods. 1 CSP), pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

34. Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP a § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).